

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 27.05.2024

Αριθμός απόφασης: 1634

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 και Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312350

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206).

β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58)

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία **26.01.2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του, με **ΑΦΜ**, κατά:

- της υπ' αριθ. / 27.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2017,

- της υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2018,
- της υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2019,
- της υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2020 και
- της υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2021,

καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας αιτείται η ακύρωση, μετά της οικείας έκθεσης ελέγχου.
6. Τις απόψεις του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής.
7. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ 2024 ΕΜΠ/26.04.2024 έγγραφο του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
8. Το υπ' αριθ. πρωτ. 3^ο ΕΛ.ΚΕ. ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΥΤ. ΤΜ. ΨΗΦ. ΟΡΓ. ΕΞ 2024 ΕΜΠ έγγραφο του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής.
9. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **26.01.2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του, με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με την υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2017, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 1.572,56 €, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν.4987/2022 ποσού 786,28 € και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 48,32 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 2.407,16 €.
- Με την υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2018, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 22.208,17 €, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν.4987/2022 ποσού 11.104,09 € και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 3.499,07 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 36.811,33 €.
- Με την υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2019, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 27.934,89 €, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν.4987/2022 ποσού 13.967,45 €, ειδική

εισφορά αλληλεγγύης ποσού 5.214,81 € και φόρος πολυτελούς διαβίωσης ποσού 720,42 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 47.837,57 €.

- Με την υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2020, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 24.958,91 €, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν.4987/2022 ποσού 12.479,46 €, ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 4.317,36 € και φόρος πολυτελούς διαβίωσης ποσού 1.064,00 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 42.819,73 €.

- Με την υπ' αριθ./27.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής για το φορολογικό έτος 2021, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 26.400,38 €, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν.4987/2022 ποσού 13.200,19 €, ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 6.039,31 € και φόρος πολυτελούς διαβίωσης ποσού 1.064,00 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 46.703,88 €.

Οι ανωτέρω πράξεις εδράζονται επί της από 27.12.2023 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊστάμενου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Δυνάμει της με αριθ./17.03.2023 εντολής μερικού ελέγχου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ Αττικής, η οποία εκδόθηκε κατόπιν λήψης του με αριθ. πρωτ. ΔΕΛ Ζ ΕΞ 2023 ΕΜΠ/14.02.2023 Δελτίου Πληροφοριών της Διεύθυνσης Επιχειρησιακού Σχεδιασμού Ελέγχων, διενεργήθηκε για τον προσφεύγοντα έλεγχος φορολογίας εισοδήματος, για τα φορολογικά έτη 2017 έως 2021.

Ο έλεγχος, με το υπ' αριθ. πρωτ.ΕΞ 2023/31.3.2023 Αίτημα παροχής πληροφοριών άρθρου 14 του Ν.4987/2022, ζήτησε από τον προσφεύγοντα δικαιολογητικά δηλώσεων, στοιχεία για τις συμμετοχές του σε νομικά πρόσωπα κλπ, βεβαίωση αποδοχών από την εταιρεία «.....» με ΑΦΜ και λοιπά στοιχεία για τον έλεγχο των δηλώσεων των ελεγχόμενων ετών, αλλά και διευκρινήσεις για συγκεκριμένες πρωτογενείς καταθέσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς.

Ο προσφεύγων, ανταποκρινόμενος στο ανωτέρω αίτημα, προσκόμισε στον έλεγχο το υπ' αριθ. πρωτ./28.4.2023 υπόμνημα.

Ο έλεγχος, λαμβάνοντας υπόψη το ως άνω υπόμνημα του προσφεύγοντος, προσδιόρισε για τα ελεγχόμενα έτη μη δηλωθέν εισόδημα από παροχή σε είδος (άρθρο 13 παρ. 1 Ν.4172/2013) και προσαύξηση περιουσίας (άρθρο 21 παρ. 4 Ν.4172/2013), ως εξής:

Φορολογικό έτος	Εισόδημα από παροχή σε είδος (παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4172/13)	Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας (παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/13)
2017	49.535,00 €	6.094,66 €
2018	61.211,00 €	11.727,76 €
2019	58.670,00 €	340.622,79 €
2020	66.662,22 €	50.280,73 €

2021	43.700,00 €	50.159,32 €
------	-------------	-------------

Στη συνέχεια, ο έλεγχος προέβη στη σύνταξη του με αριθ./29.11.2023 Σημειώματος Διαπιστώσεων του άρθρου 28 του Ν.4987/2022 με συνημμένες τις προσωρινές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τα υπό κρίση έτη, προκειμένου ο προσφεύγων να καταθέσει τις απόψεις του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των είκοσι ημερών. Σε απάντηση του ανωτέρω Σημειώματος Διαπιστώσεων, ο προσφεύγων προσκόμισε το υπ' αριθ. πρωτ./20.12.2023 υπόμνημα και πλήθος δικαιολογητικών.

Ο έλεγχος, αφού έλαβε υπόψη του τις έγγραφες αιτιάσεις του προσφεύγοντα και κατόπιν υποβολής της υπ' αριθ./..... αίτησης της εταιρείας «.....», προς τη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών για τον καταλογισμό τέλους χαρτοσήμου για το έτος 2017 με συντελεστή 1,2%, για ποσό 54.659,00 €, που υπερβαίνει το συνολικό ποσό των 49.535,00 € που προσδιορίστηκε ως εισόδημα του άρθρου 13 του Ν. 4172/2013 για το ίδιο έτος στο Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου, έκανε δεκτό για το έτος 2017 τον σχετικό ισχυρισμό του προσφεύγοντος, ότι το ανωτέρω ποσό αποτελεί **ταμειακή διευκόλυνση** ανάμεσα στον ίδιο και την ως άνω εταιρεία και προσδιόρισε εκ νέου το μη δηλωθέν εισόδημα των υπό κρίση ετών ως εξής:

Φορολογικό έτος	Εισόδημα από παροχή σε είδος (παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4172/13)	Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας (παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/13)
2017	-	3.000,00 €
2018	61.211,00 €	300,00 €
2019	58.670,00 €	19.311,00 €
2020	66.662,22 €	195,00 €
2021	43.700,00 €	35.000,00 €

Ακολούθως, ο έλεγχος προχώρησε στη σύνταξη της από 27.12.2023 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊστάμενου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής και στην έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.

Ο προσφεύγων, με την παρούσα προσφυγή, αιτείται την ακύρωση άλλως τροποποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 13 παρ. 1 ΚΦΕ - Παράνομη η κρίση του ελέγχου ότι οι καταθέσεις που έλαβαν χώρα από την εταιρεία «.....» τα έτη 2018 – 2021 συνιστούν παροχή σε είδος του άρθρου 13 παρ. 1 ΚΦΕ.
2. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 4 ΚΦΕ – Εσφαλμένη η κρίση του ελέγχου περί μη ύπαρξης διαθέσιμων μετρητών.

Ως προς τον 1^ο προβαλλόμενο λόγο:

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση, κατόπιν επεξεργασίας των δεδομένων από το Σύστημα Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών, ο έλεγχος του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, προσδιόρισε πιστώσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος για τα έτη 2017 έως 2021, οι οποίες εμφανίζουν ως αιτιολογία συναλλαγής την εταιρεία «..... Α.Ε.», στην οποία ο προσφεύγων είναι του Δ.Σ..

Επειδή, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, ο προσφεύγων με το υπ' αριθ. πρωτ. /28.04.2023 υπόμνημά του, ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω πιστώσεις δεν αποτελούν πρωτογενείς πιστώσεις, διότι προέρχονται από μεταφορά με χρέωση του λογαριασμού ή των λογαριασμών όψεως της εταιρείας «..... ΑΕ», της οποίας τυγχάνει Μέτοχος –, σε πίστωση των λογαριασμών του με αριθμούς της Τράπεζας και της Ειδικότερα, υποστήριξε ότι οι πιστώσεις αυτές αφορούν σε χορηγήσεις ταμειακών διευκολύνσεων ή δανείων από την «..... ΑΕ», οι οποίες απεικονίζονται στα βιβλία της εταιρείας. Προς επίρρωση των ανωτέρω, μαζί με το υπόμνημά του υπέβαλε φορητή συσκευή αποθήκευσης (memory stick) με το ημερολόγιο της εταιρείας και εκτυπώσεις από το αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού 53.14.01, που απεικονίζει τις δικές του συναλλαγές με αυτή.

Επειδή, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, ο έλεγχος δεν έκανε δεκτό τον ανωτέρω ισχυρισμό του προσφεύγοντος, καθώς αφενός από το σύνολο των τραπεζικών δεδομένων που έχει στη διάθεσή του δεν προέκυπτε κάποιο έμβασμα ή μεταφορά σε λογαριασμό ή επιταγή ή κάποιου είδους εντολή μεταφοράς πίστωσης που να συνδέεται με την εταιρεία και αφετέρου, ο έλεγχος έκρινε ότι δεν ήταν δυνατό η επιστροφή των χρημάτων να έγινε με μετρητά, διότι ο προσφεύγων τα ελεγχόμενα έτη 2017 – 2021 δεν πραγματοποίησε αναλήψεις μεγάλων ποσών. Ως εκ τούτου, ο έλεγχος δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό του, ότι οι καταβολές της εταιρείας προς αυτόν είναι προϊόν δανείου ή ταμειακής διευκόλυνσης, «διότι δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο ότι επέστρεψε ή ότι έστω υπήρχε η δυνατότητα επιστροφής των ποσών που εισέπραξε» και έκρινε ότι οι επίμαχες καταθέσεις αποτελούν εισόδημα από παροχή σε είδος της παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4172/2013.

Επειδή, στη συνέχεια, ο προσφεύγων με έγγραφο υπόμνημά του επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων του ελέγχου, επέμεινε στον ως άνω ισχυρισμό του, χαρακτηρίζοντας το λογαριασμό 53.14.01 της εταιρείας «..... ΑΕ» ως «δοσοληπτικό», ισχυριζόμενος ότι η ελέγχουσα αρχή – ανεξαρτήτως του εάν γνωρίζει ή όχι τις καταβολές που έγιναν σε μετρητά – παρανόμως αμφισβητεί την ύπαρξη δανειακής σχέσης μεταξύ του ιδίου και της εταιρείας, στο μέτρο που έχουν λάβει χώρα οι απαιτούμενες εγγραφές στα βιβλία της εταιρείας. Μάλιστα, όσον αφορά τα ποσά που επέστρεψε στην εταιρεία με μετρητά επικαλείται διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών.

Επειδή, επιπροσθέτως, η ανωτέρω εταιρεία, υπέβαλε στο πλαίσιο ελέγχου που διενεργείται από την ίδια Υπηρεσία, δήλωση απόδοσης τελών χαρτοσήμου για το έτος 2017. Συγκεκριμένα, η εταιρεία «..... ΑΕ» υπέβαλε την υπ' αρ. αίτησή της προς τη Δ.Ο.Υ.

ΦΑΕ Αθηνών για την Απόδοση Τελών Χαρτοσήμου επί του λογαριασμού 53.14.01 για το έτος 2017 με συντελεστή 1,2%, για ποσό 54.659,00 €, που υπερβαίνει το συνολικό ποσό (49.535,00 €) που προσδιορίστηκε για τον προσφεύγοντα εκ του ελέγχου ως εισόδημα του άρθρου 13 του Ν. 4172/2013 κατά το έτος αυτό.

Επειδή, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, «ο έλεγχος κάνει δεκτό για το έτος αυτό τον ισχυρισμό του ελεγχόμενου, ότι το ανωτέρω ποσό αποτελεί **ταμειακή διευκόλυνση** ανάμεσα στον ελεγχόμενο και την εταιρεία «..... ΑΕ», με την επιφύλαξη του αποτελέσματος του ελέγχου που διενεργεί παράλληλα η Υπηρεσία μας στην εν λόγω εταιρεία καθώς μέχρι την ημερομηνία σύνταξης της παρούσης δεν έχει ολοκληρωθεί. Για τα επόμενα έτη ο έλεγχος εμμένει στην αρχική του κρίση που διατυπώθηκε στο Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου ...».

Επειδή, με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι για τα έτη 2018 – 2021, τα ποσά που πιστώθηκαν στους τραπεζικούς του λογαριασμούς και τα οποία προέρχονται από την εταιρεία «..... ΑΕ», δεν συνιστούν παροχή σε είδος του άρθρου 13 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε. και εσφαλμένως χαρακτηρίστηκαν ως τέτοια καθώς δεν πληρείται η προϋπόθεση που ορίζεται με το άρθρο αυτό. Τονίζει δε, ότι ο ίδιος ο έλεγχος έκανε δεκτό ότι οι καταβολές από την ως άνω εταιρεία προς εκείνον που πραγματοποιήθηκαν το έτος 2017 και για τις οποίες αποδόθηκε τέλος χαρτοσήμου, δεν συνιστούν εισόδημα του άρθρου 13 του Κ.Φ.Ε. και ότι σύμφωνα με την κοινή λογική και την αρχή της χρηστής διοίκησης, δεν νοείται οι ίδιες συναλλαγές και ο ίδιος λογαριασμός στον οποίο είναι καταχωρημένες να χαρακτηρίζονται διαφορετικά ανά έτος.

Επειδή, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του Π.Δ. της 28/7/1931 (Κ.Ν.Τ.Χ.), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 43 του Ν.1041/80 (Α' 75) ορίζεται ότι: «...Πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταίρων ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς ή από εμπορικά εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν κ.λπ., υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν νομίμως των τελών τούτων, υπόκεινται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατό (1%). Εις ην περίπτωσιν, εκ της εγγραφής ή εξ ετέρου εγγράφου, αποδεικνύεται ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, οφείλεται το δια την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος. [...]».

Επειδή, ο τρεχούμενος (ή αλληλόχρεος) δοσοληπτικός λογαριασμός είναι η σύμβαση με την οποία δύο πρόσωπα (φυσικά ή νομικά), από τα οποία το ένα θα είναι οπωσδήποτε έμπορος, επειδή προβλέπουν ότι θα έχουν μεταξύ τους σειρά συναλλαγών, συμφωνούν όπως, οι αμοιβαίες πιστώσεις και οφειλές οι οποίες θα προκύψουν από τις συναλλαγές αυτές, μη ρυθμιστούν χωριστά, αλλά να μπου σε ένα ενιαίο λογαριασμό, όπου θα χάνουν την ατομικότητά τους και θα αντικαθίστανται από τα κονδύλια των πιστώσεων ή των οφειλών για να καταλήξουν, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού σε ένα μόνο απαιτητό και δικαστικά επιδιώξιμο υπόλοιπο. (Α.Π. 225/1926, Εφ. Αθ. 193/1926, Εφ. Πατρ. 170/1926).

Προϋπόθεση για τον χαρακτηρισμό ενός λογαριασμού ως τρεχούμενου δοσοληπτικού, είναι να εμφανίζει συνεχώς κίνηση όχι μόνο προς μία κατεύθυνση (χρέωση ή πίστωση), αλλά και προς τις δύο, ήτοι, πρέπει να παρουσιάζει όχι μόνο καταβολές μετρητών αλλά και αναλήψεις. Συνεπώς, λογαριασμός συνεχώς πιστούμενος ή συνεχώς χρεούμενος κατά την διάρκεια της χρήσης, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τρεχούμενος δοσοληπτικός. Ούτε είναι αναγκαίο ο δοσοληπτικός λογαριασμός να μεταβάλλεται μία φορά τουλάχιστον, εντός της χρήσης από χρεωστικός σε πιστωτικός ή και αντίστροφα από πιστωτικός σε χρεωστικός, για να χαρακτηριστεί ως τρεχούμενος. Θα πρέπει αυτός να εμφανίζει συνεχή κίνηση καταθέσεων και αναλήψεων, έστω και αν το υπόλοιπό του καθ' όλη τη χρήση παραμένει χρεωστικό ή πιστωτικό.

Τα συμβαλλόμενα μέρη από τα οποία το ένα τουλάχιστον πρέπει να είναι έμπορος, θα τελούν για κάθε καταχωριζόμενη στο λογαριασμό πράξη, σε αντίστοιχη εναλλασσόμενη εκάστοτε θέση Δανειστή και οφειλέτη. (Σ.τ.Ε. 264/1975, 4112/1976, 2968/1979, Διοικ. Εφ. Αθ. 2077/1985). Συνεπώς δεν θα θεωρείται ως τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός εκείνος που από το περιεχόμενό του προκύπτει ότι το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πάντοτε πιστωτής και ουδέποτε οφειλέτης (Εφ. Αθ. 3222/1979).

Επειδή, ο τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, που πληροί κατά νόμο τις προϋποθέσεις και χαρακτηρίζεται εκ του λόγου τούτου ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου 2% ή 3%, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 1 α ή 13 παρ. 1 α του Κώδικα Χαρτοσήμου, ανάλογα με την ιδιότητα των συμβαλλομένων, ήτοι, ανάλογα με τον χαρακτηρισμό της δανειακής πράξης ως σύμβασης εμπορικής ή αστικής.

Ο δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός υπόκειται στα ανωτέρω κατά περίπτωση τέλη χαρτοσήμου με τη συνδρομή των εξής προϋποθέσεων, αθροιστικά λαμβανόμενων, ήτοι:

α) από τη διακίνηση αυτού να προκύπτει διαδοχικά χρεωστικό ή πιστωτικό υπόλοιπο, κατά τη διάρκεια της χρήσης, λόγω της συνδρομής περισσότερων της μιας πράξεων. Θα πρέπει δηλαδή να μην εμφανίζει μόνο χρέωση ή μόνο πίστωση, κατά τη διάρκεια της χρήσης και κάθε δε ένα από τα συμβαλλόμενα σ' αυτόν μέρη να είναι έναντι του άλλου, όχι μόνο και πάντοτε πιστωτής, αλλά και οφειλέτης, και

β) να περιέχει μόνο χρηματικές δοσοληψίες από δάνεια και καταθέσεις χρημάτων.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά τα κρινόμενα φορολογικά έτη 2017, 2018, 2019: «1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 οποιεσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας **εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού** συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, **εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος.** 3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών,

κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος. Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών θεωρείται δάνειο».

Επειδή με την ΠΟΛ 1219/2014 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι «1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 2, 3, 4 και 5 του ίδιου άρθρου, οποιεσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος. Ως αγοραία αξία νοείται το κόστος της παροχής που βαρύνει τον εργοδότη, αποδεικνύεται από τα κατά νόμο προβλεπόμενα δικαιολογητικά και καταχωρείται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης συναλλαγών του.

Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι με εξαίρεση τις παροχές που περιγράφονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 13 ν. 4172/2013, (δηλαδή την παραχώρηση αυτοκινήτου, τα δάνεια, τα δικαιώματα προαίρεσης απόκτησης μετοχών και την παραχώρηση κατοικίας), για τις οποίες δεν υφίσταται περιορισμός όσον αφορά την αξία αυτών, οι λοιπές παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό του πρόσωπο συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία, εφόσον η συνολική αξία των παροχών αυτών υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος.

Η διάταξη αυτή καταλαμβάνει τα πρόσωπα που συνδέονται με εργασιακή σχέση με τον εργοδότη τους κατά τα οριζόμενα στις περιπτώσεις α' - στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) και τα εξαρτώμενα ή/και συγγενικά τους πρόσωπα κατά τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 11 και της περίπτωσης στ' του άρθρου 2 του ν.4172/2013 αντίστοιχα. Επισημαίνεται, ότι οι παροχές σε είδος που χορηγούνται προς τρίτα πρόσωπα, που δεν συνδέονται με κανενός είδους εργασιακή σχέση με την επιχείρηση που χορηγεί τις παροχές αυτές, δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου 13. [...]

... στις παροχές σε είδος στους εργαζόμενους και στα συγγενικά τους πρόσωπα που υπερβαίνουν τα 300 ευρώ ανά φορολογικό έτος και συνεπώς προσαυξάνουν το φορολογητέο εισόδημα των εργαζόμενων περιλαμβάνονται ενδεικτικά:

α) η αξία των αγαθών, που αντιπροσωπεύουν οι χορηγούμενες «δωροεπιταγές», καθώς και η αξία της αγοράς αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, που αντιπροσωπεύουν τα χορηγούμενα «κουπόνια»,

β) η αξία των διατακτικών που χορηγούνται δωρεάν για την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών από συμβεβλημένα καταστήματα. Εξαιρετικά για τις διατακτικές σίτισης ως παροχή σε είδος λαμβάνεται το ποσό που υπερβαίνει τα 6 ευρώ ανά εργάσιμη ημέρα καθώς σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. ζ' της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.4172/2013 εξαιρούνται από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις η αξία των διατακτικών σίτισης έως έξι (6) ευρώ ανά εργάσιμη ημέρα,

γ) η παροχή της χρήσης εταιρικών πιστωτικών καρτών στα ανωτέρω πρόσωπα για δαπάνες που δεν πραγματοποιούνται για το συμφέρον της επιχείρησης αλλά για την κάλυψη προσωπικών, οικογενειακών ή άλλων δαπανών που δεν σχετίζονται με το συμφέρον της επιχείρησης του εργοδότη ή δεν χρησιμοποιούνται κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές αυτής και το σχετικό κόστος αναλαμβάνει ο εργοδότης,

δ) το όφελος που προκύπτει για τους εργαζόμενους, διευθυντές, διαχειριστές, μέλη διοίκησης και συνταξιούχους των εταιρειών παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεφωνίας, ύδρευσης, παροχής αερίου, συνδρομητικών υπηρεσιών (π.χ. τηλεόραση) από την παροχή σε αυτούς ορισμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, νερού, φυσικού αερίου και συνδρομητικών καναλιών αντίστοιχα με μειωμένο τιμολόγιο ή άνευ ανταλλάγματος, ε) οι διάφορες πληρωμές που γίνονται απευθείας από τους εργοδότες σε τρίτους, όπως αυτές που γίνονται προς φροντιστήρια, σχολεία, βρεφονηπιακούς σταθμούς, κατασκηνώσεις κ.λπ. και αφορούν την κάλυψη εξόδων διδάκτρων, βρεφονηπιακών σταθμών, κ.λπ. των ανωτέρω προσώπων, οι απευθείας πληρωμές που αφορούν την κάλυψη εξόδων συμμετοχής των προσώπων αυτών σε ημερίδες, προγράμματα ή σεμινάρια εκπαίδευσης, επιμόρφωσης ή επαγγελματικής κατάρτισης ή την κάλυψη συνδρομών σε περιοδικά και επιμελητήρια, που δεν αφορούν το αντικείμενο της εργασίας τους ή το επίπεδο της θέσης που κατέχουν, οι απευθείας πληρωμές που αφορούν την κάλυψη συνδρομών των προσώπων αυτών (σε γυμναστήρια, λέσχες κ.λπ.), καθώς και αυτές που αφορούν την κάλυψη ιατρικών εξόδων τους (π.χ. check-up). Περαιτέρω, στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνεται και το όφελος που προκύπτει για τους εργαζόμενους, διευθυντές, διαχειριστές και μέλη διοίκησης ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων εξαιτίας της δωρεάν φοίτησης ή της φοίτησης με μειωμένα δίδακτρα σε αυτά των τέκνων τους, με εξαίρεση τις υποτροφίες που χορηγούνται από τα εν λόγω εκπαιδευτήρια. στ) η παροχή της χρήσης εταιρικών συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας που γίνεται στους εργαζόμενους, διευθυντές, διαχειριστές και μέλη διοίκησης κατά το μέρος που υπερβαίνει το κόστος των προγραμμάτων χρήσης και υπό την προϋπόθεση ότι το υπερβάλλον ποσό του προγράμματος χρήσης χρησιμοποιείται για προσωπικούς τους σκοπούς και όχι για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη, λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλές επιχειρήσεις καλύπτουν τη συγκεκριμένη παροχή στα προαναφερόμενα πρόσωπα με σκοπό την εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών τους, την αύξηση της παραγωγικότητάς τους και την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών (επικοινωνία με πελάτες, συνεργάτες, κ.λπ.) ακόμα και πέραν του ημερήσιου εργάσιμου χρόνου. Ο διαχωρισμός της παροχής που εξυπηρετεί την επιχειρηματική δραστηριότητα του εργοδότη από την παροχή που εξυπηρετεί προσωπικούς σκοπούς των ανωτέρω προσώπων είναι εφικτός διότι κατά την έκδοση του λογαριασμού από την εταιρεία κινητής τηλεφωνίας παρέχεται ανάλυση ανά αριθμό.».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 12 του Ν. 4172/2013, ορίζεται ότι:

«2. Για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε., εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες:

- α) στο πλαίσιο σύμβασης εργασίας, σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο,
- β) βάσει σύμβασης, προφορικής ή έγγραφης, με την οποία το φυσικό πρόσωπο αποκτά σχέση εξαρτημένης εργασίας με άλλο πρόσωπο, το οποίο έχει το δικαίωμα να ορίζει και να ελέγχει τον τρόπο, το χρόνο και τον τόπο εκτέλεσης των υπηρεσιών,
- γ) οι οποίες ρυθμίζονται από τη νομοθεσία περί μισθολογίου και ειδικών μισθολογίων των υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου,
- δ) ως διευθυντής ή μέλος του ΔΣ εταιρείας ή κάθε άλλου νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας,
- ε) ως δικηγόρος έναντι πάγιας αντιμισθίας για την παροχή νομικών υπηρεσιών,

στ) βάσει έγγραφων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών ή συμβάσεων έργου, με φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες τα οποία δεν υπερβαίνουν τα τρία (3) ή, εφόσον υπερβαίνουν τον αριθμό αυτόν, ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του ακαθάριστου εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα προέρχεται από ένα (1) από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που λαμβάνουν τις εν λόγω υπηρεσίες και εφόσον δεν έχει την εμπορική ιδιότητα και δεν διατηρεί επαγγελματική εγκατάσταση που διαφέρει από την κατοικία του. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που ο φορολογούμενος αποκτά εισόδημα από μισθωτή εργασία, σύμφωνα με μία από τις περιπτώσεις α' έως ε' του παρόντος άρθρου. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα μπορούν να προβλέπονται περαιτέρω προϋποθέσεις και να καθορίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της περίπτωσης.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 1 και 3 του ν.4172/2013, όπως ισχύει κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις 2020 και 2021, προβλέπεται ότι:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 και του άρθρου 14, οποιεσδήποτε παροχές σε είδος λαμβάνει ένας **εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού** κατά την έννοια της περίπτωσης στ` του άρθρου 2, συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, **εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος και μόνο για το υπερβάλλον ποσό.**

.....

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, είτε περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας είτε όχι, αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα.»

Επειδή, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω διατάξεις αλλά και τις διευκρινίσεις που δόθηκαν με την ΠΟΛ 1219/2014 σχετικά με τις περιπτώσεις οι οποίες υπάγονται στις παροχές σε είδος που υπερβαίνουν τα 300 ευρώ ανά φορολογικό έτος και συνεπώς προσαυξάνουν το φορολογητέο εισόδημα των εργαζόμενων σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν.4172/2013, τα χρηματικά ποσά που έλαβε ο προσφεύγων ως Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του Δ.Σ. της εταιρείας «..... ΑΕ» τα υπό κρίση έτη, δεν δύναται να χαρακτηρισθούν ως εισόδημα από παροχή σε είδος της παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν.4172/2013.

Επειδή, ο προσφεύγων με την παρούσα προσφυγή, ισχυρίζεται ότι τα επίμαχα ποσά που του καταλογίστηκαν ως εισόδημα από παροχή σε είδος της παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4172/2013, δεν θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ούτε ως εισόδημα από παροχή σε είδος της παρ. 3 του ίδιου άρθρου.

Επειδή με την Ε. 2197/2020, η οποία εκδόθηκε μετά την τροποποίηση του άρθρου 13, παρ. 3 του Ν. 4172/2013 με το άρθρο 4 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019) (έναρξη ισχύος 01/01/2020), διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι «*προκειμένου για την εφαρμογή της διάταξης αυτής εναπόκειται στα μέρη να αποδείξουν τόσο την ύπαρξη δανείου όσο και τους όρους της δανειακής σύμβασης. Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό της ως άνω διαφοράς τόκων, επί μη ύπαρξης έγγραφης συμφωνίας δανείου, εναπόκειται στα αντισυμβαλλόμενα μέρη να αποδείξουν τη διάρκεια του δανείου, επιτόκιο, δόσεις, σκοπό κλπ, με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο (πχ σχετικές εγγραφές στα βιβλία της εργοδότης επιχείρησης και καταβολή και επιστροφή του δανείου με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, κλπ)*».

Επειδή για να ισχύσει η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 13, παρ. 3 του Ν. 4172/2013 και να φορολογηθούν ποσά στο όνομα φυσικού προσώπου ως παροχή σε είδος, θα πρέπει αυτά να έχουν χορηγηθεί εν τοις πράγμασι στα πλαίσια δανειακής σύμβασης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 806 του π.δ. 456/1984 (Α.Κ.), όπως ισχύει: «*Έννοια Δανείου: Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας*».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση ο έλεγχος αμφισβητεί την ύπαρξη δανείου, με την αιτιολογία ότι αφενός από την επεξεργασία των τραπεζικών του δεδομένων προκύπτει μεν η χρηματική ροή από την εν λόγω εταιρεία προς τους τραπεζικούς του λογαριασμούς, αλλά όχι το αντίστροφο και αφετέρου δεν προκύπτει ότι η επιστροφή των ανωτέρω ποσών έχει πραγματοποιηθεί με αναλήψεις μετρητών στα ελεγχόμενα έτη 2018 - 2021 (βλ. σελ. 36 οικείας Έκθεσης Ελέγχου).

Επειδή ο προσφεύγων, στην κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, ισχυρίζεται ότι για το φορολογικό έτος 2017 έγινε ήδη δεκτό από τον έλεγχο ότι οι καταβολές από την εταιρεία «ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΕ» προς τον ίδιο πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο δοσοληπτικού λογαριασμού και για το λόγο αυτό αποδόθηκαν και τα οικεία τέλη χαρτοσήμου.

Επειδή, με την υποβολή εκ μέρους της εταιρείας «..... ΑΕ» της υπ' αρ. αίτησης προς τη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, **αποδόθηκε τέλος χαρτοσήμου για το έτος 2017 με συντελεστή 1,2%** και σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου έγινε δεκτό ότι το επίμαχο ποσό για το έτος 2017 αποτελεί **ταμειακή διευκόλυνση** της εταιρείας προς τον προσφεύγοντα.

Επειδή όπως προκύπτει από την οικεία έκθεση ελέγχου, ο έλεγχος – σε αντίθεση με το έτος 2017 - δεν χαρακτήρισε ως ταμειακή διευκόλυνση τα ποσά που πιστώθηκαν στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος από την ίδια ως άνω εταιρεία και στα έτη 2018 - 2021, τα οποία αποτυπώνονται με εγγραφές και στα βιβλία της εταιρείας, με μοναδικό επιχείρημα ότι «ο έλεγχος δεν κάνει δεκτό τον ισχυρισμό του, ότι οι καταβολές της εταιρείας προς αυτόν είναι προϊόν δανείου ή ταμειακής διευκόλυνσης, διότι δεν προκύπτει από κανένα

στοιχείο ότι επέστρεψε ή ότι έστω υπήρχε η δυνατότητα επιστροφής των ποσών που εισέπραξε.»

Επειδή, το 3^ο ΕΛ.ΚΕ. Αττικής δεν εξέτασε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος με το υπόμνημά του επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων, ότι μέρος των χρημάτων επεστράφη στην εταιρεία με μετρητά προερχόμενα από διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών. Όπως προκύπτει από την ενότητα 6.3. «ΚΡΙΣΗ ΕΛΕΓΧΟΥ» της οικείας έκθεσης, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί ταμειακής διευκόλυνσης έγινε δεκτός μόνο για το έτος 2017 λόγω υποβολής της δήλωσης απόδοσης τελών χαρτοσήμου από την εν λόγω εταιρεία για το έτος αυτό ενώ για τα υπόλοιπα έτη δεν έχει υποβληθεί αντίστοιχη δήλωση. Ωστόσο, σύμφωνα με το σύστημα *elenxis* της Υπηρεσίας μας, ο έλεγχος που διενεργείται από την ίδια ελεγκτική αρχή (3^ο ΕΛ.ΚΕ. Αττικής) για την εταιρεία «..... ΑΕ» δεν έχει οριστικοποιηθεί μέχρι και την έκδοση της παρούσας απόφασης,

Επειδή, σύμφωνα με τα παραπάνω εκτεθέντα, και λαμβάνοντας υπόψη ότι από τον διενεργούμενο έλεγχο στην εταιρεία για τη χρήση 2017 προκύπτει ότι ο εν λόγω λογαριασμός αποτέλεσε βάση επιβολής τελών χαρτοσήμου, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η φορολογική αρχή δεν θεμελίωσε επαρκώς την κρίση της ότι τα ποσά των 65.221,00 €, 63.100,00 €, 63.662,22 € και 43.700,00 € που πιστώθηκαν στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος από την ως άνω εταιρεία στα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021 αντίστοιχα, αποτελούν παροχή σε είδος του άρθρου 13 παρ. 1 του Ν.4172/2013 (ΚΦΕ).

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί εσφαλμένης κρίσης του ελέγχου σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 13 παρ. 1 του Ν.4172/2013 (ΚΦΕ) κρίνεται αποδεκτός, ενώ το πλαίσιο της συναλλαγής αποτελεί αντικείμενο ετέρου ελέγχου τον οποίο δύναται να διενεργήσει ο Προϊστάμενος της αρμόδιας φορολογικής αρχής λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις περί παραγραφής.

Ως προς τον 2^ο προβαλλόμενο λόγο:

Επειδή, ο προσφεύγων, με τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής του, επικαλείται εσφαλμένη κρίση του ελέγχου περί μη ύπαρξης διαθέσιμων μετρητών και κατά συνέπεια εσφαλμένο χαρακτηρισμό ως προσαύξηση περιουσίας των μετρητών που κατέθεσε στους τραπεζικούς του λογαριασμούς.

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν 4172/2013: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι: «Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%).»

Επειδή, στο άρθρο 39 του Ν.4987/2022 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, περαιτέρω, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Α' Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών

3. Τα ως άνω αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ίσχυαν για υποθέσεις και διαχειριστικές περιόδους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013. Από την 1 Ιανουαρίου 2014 και μετά, ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 30, 31, 32, 33 και 34 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ 167 Α') όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί με την ΠΟΛ.1076/26.3.2015. Συγκεκριμένα οι διατάξεις περί ανάλωσης κεφαλαίου αναφέρονται στην περίπτωση ζ', της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013, ερμηνεύθηκαν με την ΠΟΛ.1076/26.3.2015 και δεν έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν με τον ν. 2238/1994.

4. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση που ο φορολογούμενος εξαιρείται από τον εναλλακτικό τρόπο υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας με βάση τα άρθρα 31 και 32 του ν. 4172/2013 (π.χ. ανάπηρος για επιβατικό αυτοκίνητο), ή για τα κρινόμενα έτη δεν εφαρμόζοταν η δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων (πόθεν έσχες) του άρθρου 32 ν. 4172/2013 και δεν έχει φορολογηθεί το εισόδημά του βάσει προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίου τότε το αρνητικό υπόλοιπο που προκύπτει από την ανάλωση επηρεάζει αρνητικά τα θετικά υπόλοιπα του συνόλου των ετών που επικαλείται ο φορολογούμενος.

Στην περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης βάσει των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων, τότε δεν υπάρχει κεφάλαιο προς επίκληση για το έτος αυτό και λαμβάνεται ως μηδενικό.

Επίσης, αν σε κάποιο έτος έχει προκύψει αρνητικό υπόλοιπο και το εισόδημα έχει φορολογηθεί βάσει τεκμηρίων τότε αυτό το υπόλοιπο δεν θα συμψηφιστεί με τα θετικά υπόλοιπα των ετών που επικαλείται ο φορολογούμενος (θεωρείται μηδενικό). Διευκρινίζεται ότι τα έτη προς επίκληση πρέπει να είναι συνεχόμενα μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους. Το θετικό αλγεβρικό άθροισμα όλων των ετών θα αποτελέσει το συνολικό κεφάλαιο που σχηματίστηκε αυτά τα έτη (σχετ. η ΠΟΛ.1076/26.3.2015).

Β' Προσαύξηση Περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή

αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά.

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές - κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση

περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994»

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής:

«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013,

886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκάων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Ν.4987/2022 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση, ο έλεγχος χαρακτήρισε ως πρωτογενείς τις πιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τα ελεγχόμενα έτη 2017 – 2021 στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος, συνολικού ύψους 57.806,00€, ήτοι 3.000,00 € στο έτος 2017, 300,00 € στο έτος 2018, 19.311,00 € στο έτος 2019, 195,00 € στο έτος 2020 και 35.000,00 € στο έτος 2021, καθώς δεν προσδιορίστηκε η πηγή προέλευσής τους. Ως εκ τούτου, τα ανωτέρω ποσά θεωρήθηκαν ως εισόδημα του άρθρου 21 §4 του Ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μέρος των ανωτέρω πιστώσεων, συνολικής αξίας 50.800,00 €, αφορά καταθέσεις μετρητών που πραγματοποίησε στους τραπεζικούς του λογαριασμούς, προερχόμενα από διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών, τόσο δικό του όσο και της συζύγου του, τα οποία προκύπτουν από τους προσκομιζόμενους πίνακες ανάλωσης.

Επειδή, ο ανωτέρω ισχυρισμός ο οποίος είχε προβληθεί και κατά τη διάρκεια του ελέγχου, απορρίφθηκε από τον έλεγχο είτε λόγω ανυπαρξίας αναλήψεων είτε λόγω αναλήψεων μικρών ποσών κατά τη διάρκεια των ελεγχόμενων ετών 2017 – 2021.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1270/2013 για τον υπολογισμό του πραγματικού διαθεσίμου κεφαλαίου των προηγούμενων ετών πριν το πρώτο ελεγχόμενο έτος (του ελεγχόμενου, του/της συζύγου και των προστατευόμενων μελών αυτών) από τα πραγματικά εισοδήματα (που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από τον φόρο), όπως αυτά αναγράφονται στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος αφαιρούνται τα πραγματικά αναλωθέντα ποσά για αγορές και λοιπές δαπάνες (όχι τεκμαρτές) όπως αυτές προκύπτουν από τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος ή από στοιχεία που έχει στην διάθεση της η ελεγκτική υπηρεσία.

Επειδή η δυνατότητα ύπαρξης ρευστών διαθεσίμων στα χέρια του φορολογούμενου είναι θέμα πραγματικό, το οποίο η φορολογική ελεγκτική υπηρεσία οφείλει να εξετάζει και να εκτιμά με βάση τα στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή της (ΣΤΕ 884/2016).

Επειδή, οι πίνακες προσδιορισμού διαθέσιμου κεφαλαίου προηγούμενων ετών τους οποίους επικαλείται ο προσφεύγων με την παρούσα προσφυγή, δεν είχαν αξιολογηθεί από τον έλεγχο, η υπηρεσία μας με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ 2024 ΕΜΠ/26.04.2024 έγγραφο του Προϊσταμένου της ΔΕΔ, ζήτησε από το 3^ο ΕΛ.ΚΕ. Αττικής να προβεί σε επαλήθευση των πραγματικού διαθεσίμου κεφαλαίου την **31.12.2016**, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά εισοδήματα και τις **πραγματικές δαπάνες** (όχι τεκμαρτές) καθώς επίσης και να αποστείλει τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών και λοιπών χρηματοπιστωτικών προϊόντων κατά την **31.12.2016**, όπως προκύπτουν από το Σύστημα Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π.).

Επειδή, σε απάντηση του ως άνω εγγράφου του Προϊσταμένου της ΔΕΔ, το 3^ο ΕΛ.ΚΕ. Αττικής απέστειλε το υπ' αριθ. πρωτ. 3^ο ΕΛ.ΚΕ. ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΥΤ. ΤΜ. ΨΗΦ. ΟΡΓ.ΕΞ 2024 ΕΜΠ έγγραφο του στο οποίο αναφέρονται μεταξύ άλλων τα κάτωθι:

«Τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών του κ. την 31/12/ 2016 φαίνονται στον πίνακα που ακολουθεί:

Τράπεζα	Αριθμός λογαριασμού	Υπόλοιπο
.....		624,37 €
.....		489,25 €

Σημειώνεται ότι κατά την πάγια τακτική του ο κ. δεν αποταμιεύει χρήματα στους τραπεζικούς του λογαριασμούς, παρά τους χρησιμοποιεί ως μέσο διαπεραίωσης συναλλαγών.

Στους λογαριασμούς του κατατίθενται ποσά από την εταιρεία, αλλά και από αδιευκρίνιστες πηγές, όσα ακριβώς δαπανά για τις οικογενειακές του υποχρεώσεις.

Το πραγματικό διαθέσιμο κεφάλαιο του κ. την 31/12/2016, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών εισοδημάτων και των πραγματικών δαπανών, διαμορφώνεται σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005	2004
Σύνολο εισοδημάτων κ.	7.138,06	3.561,86	4.137,09	1.075,00	4.361,58	4.352,21	26.582,25	39.670,00	35.441,34	22.500,00	7.756,48	45.108,16	45.033,07
Σύνολο εισοδημάτων συζύγου	19.598,52	21.717,75	865,81	21.600,00	44.709,84	10.283,18	39.559,12	76.868,57	48.311,30	24.287,23	11.386,77	22.053,00	
Διάθεση περιουσιακών στοιχείων										18.000,00	10.000,00		
ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ (Α)	26.736,58	25.279,61	5.002,90	22.675,00	49.071,42	14.635,39	66.141,37	116.538,57	83.752,64	64.787,23	29.143,25	67.161,16	45.033,07
Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων βάσει δήλωσης	5.904,00	2.150,76	5.203,11	5.243,08	27.395,11	13.820,97	20.043,76	18.702,00	135.802,65		21.963,51	19.088,13	18.348,48
Έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης βάσει δήλωσης								3.294,27				375,00	
Οικογενειακές δαπάνες βάσει δήλωσης			10.500,00	6.500,00	19.304,00	18.026,72	23.649,74	2.219,50				500,00	500,00
Φόροι που παρακρατήθηκαν βάσει δήλωσης	4.200,00	5.044,00	3.120,00	4.535,00	9.560,00	2.524,51	10.925,84	22.765,89	2.800,00	15.000,00	4.759,92	16.897,16	11.859,14
Καταβληθέντες φόροι εμφανίζεται στο σύνολο	805,45	738,19	1.430,20	3.722,18	375,00	1.759,55	66,93	69,53					2.427,04
Καταβληθέντες φόροι συζύγου (όπως εμφανίζεται στο σύστημα Taxis)	4.915,65	4.241,95	3.783,65	13.163,26	3.040,53	4.427,19	7.433,17	8.079,34			802,56	18,00	
ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (Β)	15.825,10	12.174,90	24.036,96	33.163,52	59.674,64	40.558,94	62.119,44	55.130,53	138.602,65	15.000,00	27.525,99	36.878,29	33.134,66
ΔΙΑΦΟΡΑ (Α - Β)	10.911,48	13.104,71	-19.034,06	-10.488,52	-10.603,22	-25.923,55	4.021,93	61.408,04	-54.850,01	49.787,23	1.617,26	30.282,87	11.898,41
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΝ 31.12.2016	62.132,57												

Σημειώνεται ότι στο πλαίσιο του ελέγχου και ως προς την ανάλυση κεφαλαίου προηγούμενων ετών, ο κ. επικαλέστηκε τα εισοδήματα της συζύγου του, προ του έγγαμου βίου τους και ειδικότερα αυτά των ετών 2000 – 2005. Ο έλεγχος δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό αυτόν. Περαιτέρω ουδέποτε προσκομίστηκαν οι οικείες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Από το σύστημα taxis και για τα έτη για τα οποία υπάρχουν σχετικά στοιχεία, η σύζυγος του κ. εμφανίζει στις ατομικές της δηλώσεις τα παρακάτω ποσά:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ	2004	2003	2002
Σύνολο εισοδημάτων κας	182.665,82	186.896,97	78.761,84
Διάθεση περιουσιακών στοιχείων			8.217,17
Δάνεια, δωρεές, κλπ			22.085,34
ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ	182.665,82	186.896,97	109.064,35
Αγορά ΙΧ βάσει δήλωσης			36.483,86
Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων βάσει δήλωσης		8.279,00	

Έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης βάσει δήλωσης			14,36
Οικογενειακές δαπάνες βάσει δήλωσης	500,00	500,00	3.000,00
Ενοίκιο κύριας κατοικίας βάσει δήλωσης		1.110,60	6.663,60
Φόροι που παρακρατήθηκαν βάσει δήλωσης	65.502,88	67.000,90	19.916,18
ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	66.002,88	76.890,50	66.078,00
ΔΙΑΦΟΡΑ (Α - Β)	116.662,94	110.006,47	42.986,35
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.2004	269.655,76		

...»

Επειδή, λαμβάνοντας υπόψη:

- ότι τα ποσά που χαρακτήρισε ο έλεγχος ως προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη πηγή ύψους 15.800,00 € στο ελεγχόμενο έτος 2019 και ύψους 35.000,00 € στο ελεγχόμενο έτος 2021, ήτοι συνολικού ύψους 50.800,00 €, πιστώθηκαν στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος με τη σύζυγό του, με αριθμό στην τράπεζα(15.800,00 € στο έτος 2019 και 27.000,00 € στο έτος 2021), καθώς και στον ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος με αριθμό στην (8.000,00 € στο έτος 2021),

- το διαθέσιμο υπόλοιπο του προσφεύγοντος και της συζύγου του που προέκυψε βάσει των πινάκων που κατάρτισε ο έλεγχος του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, σύμφωνα με το ανωτέρω έγγραφό του προς τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών,

- το υπόλοιπο των τραπεζικών λογαριασμών, σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, την 31.12.2016, ήτοι στο τέλος του προηγούμενου από το πρώτο ελεγχόμενο έτος 2017,

προκύπτει ότι ο προσφεύγων είχε τη δυνατότητα να προβεί στις επίμαχες καταθέσεις μετρητών, συνολικού ποσού 50.800,00 € στα υπό κρίση έτη 2019 και 2021 και ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός του κρίνεται βάσιμος και αποδεκτός.

Κατόπιν των ανωτέρω, για τα ελεγχόμενα έτη 2017 – 2021 , βάσει της παρούσας απόφασης και λαμβάνοντας υπόψη τόσο τους προβαλλόμενους με την υπό κρίση ενδοκοφανή προσφυγή λόγων όσο και τα διαλαμβανόμενα στην οικεία έκθεση ελέγχου, προκύπτουν οι κάτωθι διαπιστώσεις:

Φορολογικό έτος	Εισόδημα από παροχή σε είδος (παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4172/13)	Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας (παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/13)
2017	-	3.000,00 €
2018	-	300,00 €
2019	-	3.511,00 € (19.311,00 - 15.800,00)
2020	-	195,00 €

2021	-	-
------	---	---

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της από **26.01.2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του, με **ΑΦΜ**, ήτοι την **τροποποίηση** των προσβαλλόμενων με αριθ./2023,/2023,/2023 και/2023 πράξεων του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, φορολογικών ετών 2017 έως 2020 αντίστοιχα και την **ακύρωση** της υπ' αριθ./2023 προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, φορολογικού έτους 2021, ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Η υπ' αριθ./**28.12.2023** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους **2017**:

Ανάλυση		Βάσει Δήλωσης	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης	Διαφορά
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	8.548,54	14.196,54	14.196,54	5.648,00
	συζύγου	10.893,70	10.893,70	10.893,70	
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό	1.953,40	380,84		1.572,56
	Χρεωστικό ποσό				
Πρόστιμο Άρθρου 58 Ν.4987/2022			786,28	786,28	786,28
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης			48,32	48,32	48,32
Τέλος επιτηδεύματος		500,00	500,00	500,00	
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης		312,00	312,00	312,00	0,00
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή		1.141,40	1.141,40	1.141,40	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή			2.407,16	2.407,16	2.407,16

Η υπ' αριθ./**28.12.2023** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους **2018**:

Ανάλυση		Βάσει Δήλωσης	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης	Διαφορά
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	6.800,93	68.311,93	7.100,93	300,00
	συζύγου	10.893,73	10.893,73	10.893,73	
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό	1.953,41		1.854,41	99,00
	Χρεωστικό ποσό		20.254,76		
Πρόστιμο Άρθρου 58			11.104,09	49,50	49,50

N.4987/2022				
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	0,00	3.499,07	0,00	0,00
Τέλος επιτηδεύματος	500,00	500,00	500,00	
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης	312,00	312,00	312,00	0,00
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή	1.141,41	1.141,41	1.141,41	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		36.811,33	148,50	148,50

Η υπ' αριθ./28.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους **2019**:

Ανάλυση		Βάσει Δήλωσης	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης	Διαφορά
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	9.394,62	87.375,62	12.905,62	3.511,00
	συζύγου	24.511,49	24.511,49	24.511,49	
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό	1.479,99		321,36	1.158,63
	Χρεωστικό ποσό		26.454,90		
Πρόστιμο Άρθρου 58 N.4987/2022			13.967,45	579,31	579,31
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης		401,57	5.616,38	421,49	19,92
Τέλος επιτηδεύματος		500,00	500,00	500,00	
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης		312,00	1.032,42	312,00	0,00
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή		266,42	266,42	266,42	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή			47.837,57	1.757,86	1.757,86

Η υπ' αριθ./28.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους **2020**:

Ανάλυση		Βάσει Δήλωσης	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης	Διαφορά
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	10.741,83	77.599,05	10.936,83	195,00
	συζύγου	21.138,70	21.138,70	21.138,70	
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό	1.367,04		1.302,69	64,35
	Χρεωστικό ποσό		23.591,87		
Πρόστιμο Άρθρου 58 N.4987/2022			12.479,46	16,09	16,09
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης		-373,16	3.944,20	-373,16	0,00
Τέλος επιτηδεύματος		650,00	650,00	650,00	
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης		977,00	2.041,00	2.041,00	1.064,00
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή		113,20	113,20	113,20	0,00

Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		42.819,73	1.144,44	1.144,44
---	--	-----------	----------	----------

Η υπ' αριθ./28.12.2023 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021:

Ανάλυση		Βάσει Δήλωσης	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης	Διαφορά
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	11.010,81	89.710,81	11.010,81	0,00
	συζύγου	31.936,76	31.936,76	31.936,76	
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό				
	Χρεωστικό ποσό	202,04	26.602,42	202,04	0,00
Πρόστιμο Άρθρου 58 Ν.4987/2022			13.200,19	0,00	0,00
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης			6.039,31	0,00	0,00
Τέλος επιτηδεύματος		650,00	650,00	650,00	
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης		977,00	2.041,00	977,00	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		1.829,04	48.532,92	1.829,04	0,00

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.